

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In Qvo Genuina sententia profundißimi Doctoris de Auxilio gratiæ
medicinalis Christi Salvatoris, & de prædestinatione hominum &
Angelorum proponitur, ac dilucidè ostenditur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

33. Augustini expositiones pariter repudiant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13704

NOTA XXXIII.

*Augustini expositiones pariter
repudiant.*

Hinc recentiores Augustini interpretationes qua solo prædestinatos Apostolicam illam sententiam significatos putat, exponendo vel per distributionem pro generibus singulorum, vel causaliter, incongruam esse censem, & aperte repudiant, ut in Francisco a Suarez & b Molina videtur licet.

NOTA XXXIV.

Sed quia manifestum est, non omnes homines salvos fieri, quamvis id velle Deus dicatur, ne ipsa veritatis evidentiā in Augustini sententiam cogantur, voluntatem quādām conditionatam in Deo ponunt; juxta quam propositum salvandi omnes homines ita temperant, ut dicatur id velle quamvis in ipso est, seu, quod in idem redit, si homines ipsi velint. Deum itaque sincere velle: omnes salvos fieri: sed ideo non salvari omnes, quia ipsi volunt. Quādām conditionatam voluntatem habere Deum centent, non modo erga finalē illam salutem in regnū Dei, sed etiam erga quilibet actus bonos, quibus ad salutem promoventur. Suarez

*Loco citato. Verus sensus est, Deum, quantum in se est, velle a
Ibid. c. 7. cupere omnium salutem. Et infra dicit, voluntatem illam includere conditionem in obiecto, si homines
Attilin, qua- velis. Idem Molina & Lessius tradunt. Vnde
milla 23. disps. I. mem- bro. 8. de illud ipsius: Intentio, quatenus cerebatur in
Leff. de pra- gloria communione in genere, erat quodammodo
dest. 4. confusa nostro modo intelligendi: ut vero applica-
num. 47. bat gloriam singulis hominibus, non erat absolute sed conditionata. De medijs vero ad salutem
tendentibus, hoc est, de consensione nostra voluntatis, quae in omnibus bonis operibus fide, spe, dilectione necessaria est, sic decernit
Idem scilicet 5. generaliter: Consensus & cooperatio nostra, no-
rum. 55. est preadestinata (id est voluta a Deo) decreto ab soluto, anez quam sit futura, sed sub conditione & desiderio quodam. Desiderat enim nostram coopera-
zionem, sed non vult absolute ut exces, nisi no-
sponte velivimus.*

² Massilienses istud ipsum eodem modo præformaverant. Nam apud Proþerum di-
In Epistola cunt: Itaque quantum ad Deum periret, om-
nis pars ac un vitam eternam: quantum autem a
arbitrio libertatem, ab his eam apprehendi qui De-
spone crediderint. Et apud Hilarium: Nec h-

Attendunt quod quodcumque eo invito perire dicantur: sed quomodo, aiunt, non vult a quocumque peccari, vel deseri iustitiam, & tamen ingredi illa de exercitu contra eum voluntatem, constitutus que peccata, ita cum salvati velle omnes homines, nec tamen omnes homines salvari.

Quam voluntate Dei conditionalem salvandi omnes homines eadem explicat similitudine Molina: Vult enim eiusmodi voluntate omnes homines salvos fieri, nec tamen omnes salutem assequuntur. Vult item sua precepta & consilia observari, que tamen pastum contentuntur. Ut nemini dubium esse poller, Massiliensem sensum, qui hoc dicebant, & explicationem ei placuisse.

Molin. q. 16.
art. 1. dis. p. 2.

NOTA XXXV.

*Etiam respectu parvorum,
qui salvantur.*

Cum vero parvulus nulla voluntas sit, ratione cujus conditionalis illa Dei voluntas vera esse possit, & tamen quosdam eorum salvari conlat, & alios perdi; utrumque profectio magnis coarctantur angustijs. Solâ quippe Dei voluntate ante oampe meritum eos prædestinante, vel reprobante, videtur salus eis vel perditio destinari; atque ita tursum eisdem plus quam adamantini fari vinculis constringuntur. Rimam igitur sibi facere conati sunt recentiores, per quam ab illa decreti fatalitate perseguente elabuntur. Dicunt enim, quod sicut respectu adulorum involvitur in illa voluntate Dei conditio, si & ipsi adulti velint; ita respectu parvulorum, si alij remedium eu adhibere velint. Vnde Molina: Cum nulli adulorum voluerit sempiternam beatitudinem, nisi dependenter a proprio uso liberi arbitrii cuiusque eorum; mo neque parvulus, nisi dependenter a remedio contra peccatum originis per usum liberi arbitrii aliorum exhibeo. Nulla igitur etiam respectu parvulorum absoluta voluntas Dei prædestinantis eos salvare, nisi positâ præventione libertatis, sive propriæ, sive aliorum. Et Valquez eandem rationem in parvulis & adultis esse tradit, servatâ videlicet proportione.

Torsit ille serupulus diu multumq; Massilienses. Nam initio stomachabantur, quod causa parvolorum ad adultos traheretur: Parvolorum autem causam, inquit Hilarius, *ad Epist. ad exemplum maiorum non patiuntur afferi.* Alij non fecerni eos volebant ex nuda voluntate Dei, sed ex meritis, quæ prævidebantur habituri, si riverentur. Faustus multis *Apud Prof. in Epist. ad annis post, in primo sui operis libro statuebat, rem illam obscuram & incertam esse.* *Faust. l. I. August.* Sed in secundo periorum factus, acutissimum *cap. 14.* istud effugium Molina & recentioribus commentus est. Nam cum ei objectum esset, quod puerorum innocentium populus in Betiehem tam beatam mortem ex sola Dei prædestinatione consecrari esset, respondet: *Non ita est: sed decreti sorte cessante mors pueris pro diabolis inferuntur furore &c.* Nō ergo eos prædestinatio mortis addi- *Lib. 3. c. 3.*
xii.